

Jorden Rundt på 79 dage – før jeg starter

Den 20. maj stævner jeg ud fra Danmark med kursen mod New York City. Stævner er måske en lidt vag tilnærmelse, idet jeg flyver, men med tanke på overhængende farer som askeskyer og terror, er det måske slet ikke usandsynligt, at fremtiden vil byde på skibstransport over Atlanten.

Efter New York, hvor jeg mødes med en ven, er det bare mig mutters alene – via de nationale jernbaner til Washington, New Orleans, Chicago, Seattle og så alle de steder jeg ikke kender noget til. Tusinder mil af jernbane. Jeg har ikke booket nogen steder at bo. Jeg har tænkt mig at afvikle forretningerne i den rækkefølge de kommer, hvorfor jeg i sagens natur ikke ved, hvad min tid i USA bringer med sig. Når jeg forlader Staterne er det for at besøge Folkerepublikken. Med base i Beijing vil jeg tage på ture til Tibet – Lhasa og videre bevæge mig gennem Kina til den dunkende kapitalistiske blodåre, i det kommunistiske riges finansielle hjerte, Shanghai. Herfra op gennem Kina og videre gennem Mongoliet til Føderationen – Rusland. Her krydser jeg grænsen mellem Mongoliet og Rusland i de østligt beliggende russiske sletter, snegler mig vestpå gennem et land, hvor jeg forestiller mig at gå fra ødemark og fortidslevn - glemte byer med glemte beboere – til det vestliggjorte Rusland med Moskva som omdrejningspunkt. Her tager jeg efter planen ophold hos en russisk familie i byen Vladimir og lærer om russisk kultur og sprog.

Jeg gætter og forestiller mig, at det går sådan og således. Men der er nok ingen garantier. Der er sågar nogen der siger: ”At livet og rejser aldrig er som i Brochuren”, hvortil jeg spørger: ”Hvilken Brochure?”.

Jakob Chor